

Klachtenummer 2009 Z-16 Het gaat de Commissie te ver om het handelen van aangeklaagde te kwalificeren als ongewenste intimiteiten, voor zover hiermee een seksueel gerichte intentie wordt aangeduid. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat zij het handelen van aangeklaagde jegens de leerling aanmerkt als het opdringen van onwenselijk lichamelijk contact met leerlingen. De klacht wegens het psychisch onder druk zetten, wordt ongegrond geacht.

Advies LKC KO van 22 juli 2009

Klacht tegen een leraar basisschool wegens herhaaldelijk plegen van ongewenste intimiteiten jegens een leerlinge, L, en het psychisch onder druk zetten van die leerlinge.

Inhoud van de klacht.

Aangeklaagde is leraar van groep 8. In de loop van het schooljaar heeft aangeklaagde aan leerlingen, ook aan L herhaaldelijk “de kieteldood gegeven”. Dat hield in dat hij hen optilde en kietelde. L heeft de handtastelijkheden herhaaldelijk voorkomen door op de tenen van aangeklaagde te gaan staan en vervolgens weg te rennen. Toen dit zich weer een keer had voorgedaan en L. het aan haar ouders had verteld, hebben klagers besloten op dat moment geen klacht in te dienen bij de directie of het bestuur. Zij hebben een afweging gemaakt waarbij onder meer het gegeven dat de Cito-toets in zicht was een rol heeft gespeeld. Klagers hebben L wel aangeraden zoveel mogelijk afstand te houden van aangeklaagde en in de buurt van klasgenootjes te blijven.

Daarna veranderde de houding van aangeklaagde tegenover L. Hij heeft haar toen psychisch onder druk gezet. Er kwamen opmerkingen over onvoldoende presteren en onvoldoende inzet, hoewel L uitstekende resultaten had. De wijze waarop aangeklaagde L heeft behandeld, heeft haar schade toegebracht. Zij is het gevoel van veiligheid kwijt geraakt, zij heeft last van angst, stress, hoofd- en rugpijn en slaapt al langere tijd slecht.

Het oordeel van de Commissie.

Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat aangeklaagde, die erkent aan L. ‘de kieteldood’ te hebben gegeven, zich in zijn directe contact jegens L heeft gedragen op een wijze die pedagogisch gezien niet door de beugel kan. Een onderwijsgevende behoort zich te onthouden van handelingen die onnodig lichamelijk contact met leerlingen opleveren. Het kietelen en het optillen van leerlingen – zeker leerlingen van de hogere groepen van de basisschool - vallen buiten wat als maatschappelijk aanvaardbaar kan worden beschouwd ook al vindt een en ander plaats met een pedagogische bedoeling. Het gaat de Commissie te ver om het handelen van aangeklaagde te kwalificeren als ongewenste intimiteiten, voor zover hiermee een seksueel gerichte intentie wordt aangeduid. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht in zoverre gegrond dat zij het handelen van aangeklaagde jegens L. aanmerkt als het opdringen van onwenselijk lichamelijk contact met leerlingen.

Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht ontkent aangeklaagde L. op enig moment in het schooljaar psychisch onder druk te hebben gezet. Hij stelt dat hij vanuit zijn positie van leraar L heeft aangegeven dat hij op rekengebied van haar een hogere score bij de Cito-toets had verwacht. De Commissie is van oordeel dat uitspraken die aangeklaagde worden

tegenworpen binnen de door aangeklaagde gepresenteerde context als pedagogisch verantwoord kunnen worden gezien. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

De Commissie merkt op dat zij het een gemis acht dat klagers geen gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om eerst met aangeklaagde zelf een en ander te bespreken en hem daarbij duidelijk te maken dat zijn gedrag als niet passend werd beschouwd. Zulks temeer nu aangeklaagde zelf daar een opening voor heeft geboden tijdens het gesprek dat plaats heeft gevonden ter bespreking van de schoolkeuze. Hierover heeft aangeklaagde verklaard dat op zijn constatering dat er kennelijk iets aan de hand was klagers hebben geantwoord dat zij er op dat moment geen behoefte aan hadden daarover te spreken. Op de vraag van aangeklaagde of dat dan op een later tijdstip zou kunnen gebeuren hebben klagers gezegd geen uitspraak te kunnen doen. Het argument van klagers dat zij geen behoefte hadden aan een gesprek met aangeklaagde omdat hij bekend staat als een eigenzinnig man acht de Commissie onvoldoende steekhoudend.